

פרשת במדבר

חלק י"ז שיחה לפרקי אבות פרק ו'

"שנו חכמים בלשון המשנה, ברוך שבחר בהם ובמשנתם.
רבי מאיר אומר: כל העוסק בתורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ולא עוד, אלא שכל העולם כולו
כדאי הוא לו.

נקרא רע, אהוב, אהב את המקום, אהב את הבריות, משמח את המקום, משמח את
הבריות, ומלבשתו ענוה ויראה, ומקשרתו להיות צדיק, חסיד, ישר, ונאמן, ומרחקתו מן
החטא, ומקרבתו לידי זכות, ונהנין ממנו עצה ותושיה, בינה וגבורה, שנאמר: לי עצה
ותושיה, אני בינה, לי גבורה, ונותנת לו מלכות וממשלה, וחקור דין, ומגלין לו רזי תורה,
ונעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק, והוה צנוע, וארך רוח, ומוחל על עלבונו, ומגדלתו
ומרוממתו על כל המעשים."

א

כל העוסק בתורה לשמה

What type of איד is this referring to?

- דברים הרבה - doesn't care about הלומד לשמה.
- A person who learns for the sake of דברים הרבה, is not learning לשמה

The רמב"ם - There is שכר גשמי for לימוד תורה וקיום מצוות, so we know that when we learn
Torah and fulfill the מצוות happily, ה' will remove all obstacles.

משנה ר מאיר says the same thing about this.

And not only no obstacles, rather "כדאי הוא לו", the עניני העולם will help him.

However this explanation is not enough because there are things from the דברים הרבה
that are not under this category.

ב

There are some details in the שכר that are לאו דווקא for לימוד תורה לשמה.

א. אוהב את המקום , אוהב את הבריות

ב. מרחקתו מן החטא

ג. מוחל על עלבונו

ג

דיוקים בלשון המאמר:

א. מלבשתו ענוה ויראה- ולא נעשה עניו וירא או בא לענוה ויראה

ב. נהנים ממנו עצה ותושיה- ולא מבקשים ממנו או מקבלים ממנו.

ג. מגדלתו ומרוממתו על כל המעשים - מה ההבדל בין שתי הלשונות.

ד

לשמה- רק בשביל השגת התורה, רק בשביל לימוד התורה עצמו

(תניא- כדי לקשר נפשו בה' ע"י השגת התורה)

אפילו לא לצורך תכלית של קדושה.

עוסק בתורה לשמה- לומד מתוך עמל ויגיעה. ועסוק בזה יומם ולילה עד שאינו מפסיק לחשוב אודותיו.

ה

” כל האומר אין לו אלא תורה ... אפילו תורה אין לו”-

גמילות חסדים together with תורה He needs to have

This can only be by connecting and dealing with people around him.

Requires: התעסקות בגמילות חסדים

ברור המידות, רגש של הזולת, לא להיות בעל גאווה

(As well as אהבת ה' ויראת שמים)

All these require:

עבודה ויגיעה מיוחדת

How does the person who sits and learns תורה לשמה able to acquire all these מידות if they require hard work when he has no time to think about himself?

ו

זוכה לדברים הרבה (לא מקבל כשכר)

The reward for a מצוה has a connection and is similar the מצוה

(Natural consequence according to some)

The התקשרות לנותן התורה is עוסק בתורה לשמה for שכר.

The דברים הרבה don't express the ענין of התורה or נותן התקשרות with ה'.

עוסק בתורה לשמה, זוכה לדברים הרבה, says that one who is ר' מאיר

עבודת ה' in ענינים in the rest of his זוכה to different things that help him in the -בדרך זכיה

ז

two kinds - דברים הרבה:

1. Things he gets ממילא and he doesn't need more יגיעה.

2. things that he gets partially and he needs to add his עבודה (easier עבודה)

וּמִלְבָּשָׁתוֹ עֲנֹה וְיָרָאָה, וּמִכְשָׁרְתוֹ לְהִיּוֹת צַדִּיק, חֲסִיד, יֵשֶׁר, וְנֶאֱמַן, וּמִרְחֻקוֹ מִן הַחֶטָּא, עַל וּמִקְרָבָתוֹ לִידֵי זָכוּת... וּמוֹחֵל עַל בּוֹנוֹ

ח

The things that he is זוכה to get בשלימות.

אוֹהֵב אֶת הַמְּקוֹם, אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת, מְשַׂמֵּחַ אֶת הַמְּקוֹם, מְשַׂמֵּחַ אֶת הַבְּרִיּוֹת, וְנֶהְיֶין מִמֶּנּוּ

עֲצָה וְתוֹשִׁיָּה

ט

נהנין ממנו עצה ותושיה-

Through Learning תורה , he is זוכה to have complete understanding in העולם.

Therefore נהנין ממנו עצה ותושיה

י

וּמְגַדְלָתוֹ וּמְרוֹמְמָתוֹ עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים."

תורה לשמה - He is beyond worldly matters because he learns

גדלות - He retains some connection to worldly matters due to the fact that he merits these "many things"

יא

The level of occupying oneself with Torah for its own sake- לשמה constantly, is not something that everyone can do.

The רבי אלטער said that לשמה should be at least in the beginning of the learning.

ביטול

נעשה ונשמע- כלי לקבלת התורה.

This ברייתא is learned before שבועות as a preparation for קבלת התורה.

We should first have ביטול and then actually learn תורה.